

Training”, pp. 130-141, 2002 11. **Pedler, M., Burgoyne, J. and Boydell, T.**, - „The Learning Company: A strategy for sustainable development”, 2nd Ed. London, McGraw-Hill, 1997 12. **Pitariu Horia**- „Design job descriptions, job evaluation and personnel work”, Publishing house IRECSON, Bucharest, 2003 13. **Przerworski Adam**, - „Economic Reforms , Public Opinion , and Political Institutions: Poland in the Eastern European Perspective”. In Economic Reforms in New Democracies: A Social Democratic Approach, ed. Luiz Carlos Bresser Pereira, Jose Maria Maravall, and Adam Przeworski, Cambridge : Cambridge University Press, 1993 14. **Schein** -, „Editura Organisational Psychology”, Editura Prentice Hall Englewood Cliffs, New York, 1988 15. **Senge, P., M.** - „The Fifth Discipline”, London: Century Business, 1990 16. **Wang, C.L., Ahmed, P.K.**- „The Learning Organization”, pag 8-17, 2003

ELENA FILIP

POSSIBILITIES OF INCREASING THE PERFORMANCES IN HUMAN RESOURCES DOMAIN FROM THE PERSPECTIVE OF PSYCHOSOCIOPROFESIONAL REENGINEERING

The most important conclusion of this analysis is that realizing the report between possibility and necessity resulted that there already are the conditions for another type of projection to the human resources management. If until now we were mostly preoccupied by the tactical aspect of the human resources issue, now we consider that it is time for a change of approach.

Елена Филипп

ВОЗМОЖНОСТИ ПОВЫШЕНИЯ ПРОДУКТИВНОСТИ В РАЗВИТИЕ ЛЮДСКИХ РЕСУРСОВ ДОМЕЙНА С ТОЧКИ ЗРЕНИЯ ПСИХОЛОГО- СОЦИАЛЬНОГО ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО РЕИНЖИНИРИНГА

Наиболее важный вывод из этого анализа, что для реализации проблемы, описанной в статье от возможности и необходимости, уже есть условия для другого типа проекции на человеческие ресурсы управления. Если до сих пор мы были в основном озабочены тактический аспект вопроса человеческих ресурсов, в настоящее время мы считаем, что настало время для изменения подхода.

Стаття надійшла до редакції 27.06.2010

УДК 65.0

*О.О. Білоконь,
м.Харків, Україна*

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РЕФОРМУВАННЯ ТА ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ САМОСТІЙНОСТІ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Загальна постановка проблеми. Демократичний розвиток країни та становлення в державі інституту місцевого самоврядування передбачає ефективне функціонування територіальних громад, здатних вирішувати питання самоврядного розвитку. Це потребує відповідного фінансового забезпечення, що реалізується через формування місцевих бюджетів. Підвищення значущості місцевих бюджетів у реалізації соціального й економічного регулювання є визначальним чинником подальшого розвитку країни. Актуальність проблеми формування доходів місцевих бюджетів і використання їхніх коштів щороку зростає. Адже, забезпечення місцевого самоврядування стабільними та достатніми фінансовими ресурсами – запорука становлення дієздатної та ефективної місцевої влади. Причому без бюджетної самостійності місцевих бюджетів з її численними складовими і врахування податкового потенціалу кожного регіону, побудова й розвиток ефективної бюджетної системи України неможливі.

Функціонуюча бюджетна система має ряд недоліків, які перешкоджають її подальшому розвитку. Це, в першу чергу, нестабільність дохідної бази місцевих бюджетів, відсутність ефективного механізму міжрегіонального перерозподілу державних прибутків, значні відмінності в рівні економічного розвитку регіонів, умовах життя в них [6]. Тому, формування ефективної бюджетної системи України - одне з першочергових завдань держави і об'єкт постійної уваги. Ведуться пошуки найраціональнішого перерозподілу фінансових ресурсів між регіонами, вивчаються можливості забезпечення збалансованості місцевих бюджетів, встановлення оптимальних взаємовідносин між державним і місцевими бюджетами.

Аналіз законодавчої бази, останніх праць на публікації. Функціонування місцевих фінансів забезпечується чинною законодавчою базою, до якої слід віднести: Конституцію України; Бюджетний кодекс України; Закони України “Про місцеве самоврядування в Україні” від 21.05.1997 № 280/97-ВР та про Державний бюджет України на відповідний рік; інші нормативні документи органів державної виконавчої влади і місцевого самоврядування.

Аналіз проблем місцевих бюджетів є досить актуальною проблемою і досліджується багатьма українськими та іноземними вченими. Серед них: Вагнер А., Рау Д., Лебедєв В.А., Озеров І.Х., Сірінов М.А., Твердохлебов В.М., Василик О.Д., Кравченко В.І., Савлук М.І., Поляк Г.Б., Чижов К.Я., Павлова Л.П., Гальчинський А.С., Геец В.М., Даниленко А.І., Єпіфанов А.О., Заруба О.Д., Сазонець І.Л., Лукінов І.І., Мороз А.М., Москаленко В.П., П'ятаченко Г.О., Сало І.В., Суторміна В.М., Александров А.М., Вознесенський Е.О., Дяченко В.П., Коломін Є.В., Лушнін С.І., Сичов М.Г., Павлова Л.П., Радіонова В.М. та ряд інших.

Метою статті є визначення шляхів та пропозицій щодо зміцнення фінансової самостійності, підвищення ефективності, посилення впливу системи формування місцевих бюджетів на соціально-економічний розвиток та поліпшення добробуту громадян України.

Викладення основного матеріалу. Місцеві бюджети є фінансовою базою органів місцевого самоврядування та вирішальним фактором регіонального розвитку, тому їм належить особливе місце в економічній системі нашої держави [5]. Основними складовими багатопланової ролі місцевих бюджетів є те, що вони виступають: важливим чинником економічного розвитку і фінансової стабільності регіонів; інструментом макроекономічного регулювання; важелем здійснення перерозподільчих процесів; інструментом реалізації державної регіональної політики; планами формування і використання фінансових ресурсів територіальних утворень; основним важелем фінансового вирівнювання; головним джерелом фінансових ресурсів для утримання і розвитку місцевого господарства, вирішення місцевих проблем; з їх допомогою реалізуються перспективні цілі національного розвитку і загальнодержавних програм, проводиться фінансування державних видатків; місцевим бюджетам належить важлива

роль у забезпеченні конституційних гарантів, вирішенні соціальних проблем, піднесення рівня добробуту населення.

Наявність місцевих бюджетів закріплює економічну самостійність місцевих органів самоврядування, що передбачено Конституцією та Законом України “Про місцеве самоврядування в Україні” від 27.05.97р., активізує господарську діяльність, дозволяє їм розвивати інфраструктуру на підвідомчій території, розширювати економічний потенціал регіону, виявляти і використовувати резерви фінансових ресурсів [1, 3]. В кінцевому підсумку все це розширює можливості місцевих органів влади у більш повному задоволенні потреб населення.

Нині однією з найважливіших у фінансовій політиці України є проблема місцевих бюджетів. Проблеми їх функціонування на сучасному етапі мають багато аспектів, які обумовлюють необхідність проведення реформи у сфері місцевих бюджетів та міжбюджетних відносин, це в першу чергу широкий перелік задекларованих державою соціальних зобов’язань; нерівномірність темпів соціально-економічного розвитку регіонів; недостатній обсяг дохідної частини місцевих бюджетів; високий рівень дотаційності місцевих бюджетів. Крім того, виникає потреба в удосконаленні системи прогнозування доходів та видатків місцевих бюджетів на наступний бюджетний період і розробленні прогнозу середньострокових показників місцевих бюджетів. Характерною особливістю системи місцевих бюджетів, що склалася в Україні, є те, що вони формуються і використовуються, згідно з Бюджетним кодексом України, за принципом самостійності, проте незавершеність процесу становлення системи місцевого самоврядування, єдність дохідних джерел усіх рівнів місцевих бюджетів, а також державного, зумовлює необхідність проведення повноцінної реформи, що гарантує фінансову самостійність і відповідальність територіальних громад.

Активний вплив місцевого самоврядування на формування нових економічних і соціальних відносин можливий лише в тому разі, якщо таке самоврядування включатиме достатній обсяг фінансових ресурсів і розпоряджатиметься ним у межах власних повноважень. Нині ми маємо невідповідність обсягів доходів місцевих бюджетів і реальних потреб у фінансуванні поточних видатків. Нерідко причини такого стану криються в наявності значної кількості нормативно-правових актів, обов’язкових для виконання органами місцевого самоврядування. Проте глибшими причинами такої невідповідності є економічні й соціальні проблеми, що їх мають розв’язувати органи місцевої влади шляхом підвищення власної фінансової спроможності й реалізації заходів у напрямку бюджетної децентралізації.

Концепція реформування місцевих бюджетів, розроблена Міністерством фінансів України та схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23.05.2007 № 308-р., передбачає, що метою реформування місцевих бюджетів є зміцнення фінансової спроможності місцевого самоврядування, посилення впливу системи формування місцевих бюджетів на соціально-економічний розвиток територій [4]. Одними з першорядних завдань, які необхідно виконати для досягнення цієї мети, є: підвищення ефективності процесу формування видаткової частини місцевих бюджетів; децентралізація управління бюджетними коштами; удосконалення системи регулювання міжбюджетних відносин; запровадження планування місцевих бюджетів на середньострокову перспективу; посилення інвестиційної складової місцевих бюджетів; підвищення ефективності управління коштами місцевих бюджетів та посилення контролю і відповідальності за дотримання бюджетного законодавства; забезпечення прозорості процесу формування та виконання місцевих бюджетів.

Разом з тим, зміцнення фінансової основи місцевого самоврядування передбачає: посилення заінтересованості органів місцевого самоврядування у підвищенні рівня власних доходів шляхом стимулювання збільшення обсягів виробництва, валової доданої вартості, обсягу інвестицій та рівня доходів населення відповідно до інноваційного напрямку економічного розвитку; щорічне збільшення питомої ваги загального фонду місцевих бюджетів у зведеному бюджеті України на декілька відсоткових пунктів; підвищення рівня самодостатності місцевих бюджетів шляхом удосконалення податкового законодавства відповідно до напрямів реформування податкової системи, зокрема системи місцевих податків і зборів та механізму здійснення зарахування податку з доходів фізичних осіб; оптимальний розподіл податків і зборів між державним та місцевими бюджетами, передача окремих джерел доходів місцевим бюджетам; перерозподіл доходів між місцевими бюджетами та перегляд складу доходів, які враховуються та не враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів.

Аналіз проблем функціонування місцевих бюджетів дає змогу зробити висновки щодо здійснення заходів, спрямованих на покращання умов формування місцевих бюджетів.

По-перше, необхідно чітко розподілити компетенції щодо розв'язання конкретних завдань між центральними органами влади і органами регіонального та місцевого самоврядування, і поступово здійснювати перехід до децентралізації державних фінансів. Так, за рахунок коштів державного бюджету повинні фінансуватися лише видатки, які пов'язані із забезпеченням загальнодержавних потреб: оборона країни, утримання законодавчої та виконавчої влади, розвиток фундаментальної науки, перебудова економіки. Фінансові ж проблеми місцевого рівня необхідно вирішувати за рахунок коштів відповідних бюджетів. У зв'язку з цим необхідно розподілити джерела податкових надходжень між центральними і місцевими владами у чіткому поєднанні з виконуваними ними функціями, що повинно знайти своє відображення в законодавстві про місцеве самоврядування.

По-друге, необхідно вдосконалити механізм міжтериторіального фінансового вирівнювання. Перерозподіл доходів між бюджетами одного рівня доцільно було б здійснювати з урахуванням податкової сили територій та мінімального рівня, до якого повинні вирівнюватись фінансові можливості цих територій. Тому сьогодні назріла необхідність визначення обґрунтованого нормативу бюджетної забезпеченості кожної області, району, міста з урахуванням економічного, соціального, природного й екологічного стану відповідних територій. Існування таких показників дасть змогу визначити реальний розмір фінансових ресурсів для задоволення необхідних потреб регіонів, а також значно вдосконалити процедуру бюджетного планування.

На сучасному етапі реформування бюджетних відносин розвиток місцевого бюджетного фінансування також значною мірою залежить від використання сучасних управлінських технологій та побудови ефективних методів управління. Саме тому, слід більш детально звернути увагу на методи планування при формуванні та використанні місцевих бюджетів. Ефективним є запровадження планування місцевих бюджетів на середньострокову перспективу та використання проектно-цільового методу бюджетного планування, який передбачає формування бюджетів за конкретними цільовими проектами і програмами [7].

Ключову роль у становленні системи самостійних місцевих бюджетів відіграють їх доходи, які забезпечують фінансову основу місцевого самоврядування, закріплюють їхню економічну самостійність, активізують господарську діяльність та дають змогу місцевим органам влади розвивати інфраструктуру та розширяти економічний потенціал регіону. Найнадійнішим джерелом доходів як місцевого, так і державного бюджетів є податки [2].

Відповідно до чинного бюджетного законодавства розподіл податків за рівнями бюджетної системи не вирішує проблеми досягнення збалансованості місцевих бюджетів без участі зустрічних фінансових потоків. Тому, пріоритетне значення у створенні ефективного механізму регіонального розвитку та забезпечення фінансової стійкості територіально-адміністративних одиниць має удосконалення податкової політики у напрямку реального зниження податкового тиску на суб'єктів господарювання та скасування численних податкових пільг, які значно порушують територіальну справедливість оподаткування та руйнують економічну мотивацію органів місцевої влади щодо нарощування податкової бази; удосконалити трансфертну політику щодо справедливого надання фінансової допомоги регіонам для вирівнювання рівня їх соціально-економічного розвитку; піднесення фіскальної ролі місцевих податків і зборів; надання самостійних прав органам місцевого самоврядування в місцевому оподаткуванні; розвиток місцевих податків і зборів, які відображають політику органів місцевого самоврядування в галузі зайнятості, соціального захисту населення, охорони навколишнього природного середовища. Суттєво знижує ефективність податкових реформуваль відсутність Податкового кодексу. Суб'єкти підприємницької діяльності мають бути впевнені у незмінності податкового законодавства і в стабільності свого майбутнього, адже кодекс - це законодавчий акт, який приймається раз і назавжди.

Стосовно видаткової частини місцевих бюджетів, сьогодні досить гостро постає проблема вироблення дійового механізму, який би забезпечив підвищення її ефективності та раціональності використання, цільове її спрямування. Запорукою цього є удосконалення системи планування видатків місцевих бюджетів та контроль за їх використанням. Ключовими моментами, на яких базується порядок формування витрат бюджетів всіх рівнів, є наступні: єдина методологія; нормативи мінімальної бюджетної забезпеченості (мінімально припустима вартість державних або муніципальних послуг у грошовому вираженні розраховуючи на душу населення); нормативи фінансових витрат розраховуючи на одну послугу. На жаль, у цей час не сформована правова база для встановлення й застосування державних мінімальних соціальних стандартів (ДМСС), на основі якої можуть бути розроблені фінансові нормативи [8]. Тому поки при розробці проектів бюджетів застосовуються розрахункові фінансові нормативи, обумовлені досягнутим рівнем за останні роки і можливостями бюджету.

Серед основних проблем нормативного характеру, необхідно виділити критичну недосконалість нині діючої системи нормативно-правових актів, що регулюють процес формування місцевих бюджетів, зокрема їх видаткової частини. Протиріччя які існують у законодавчих актах, що регулюють формування бюджетів усіх рівнів створюють цілу низку суперечностей у бюджетних процедурах та породжують ряд негативних соціально-економічних наслідків.

Досить гострою на сьогодні виступає проблема надмірної централізації коштів на державному рівні, що не дає можливості місцевим органам влади повною мірою реалізувати покладені на них функції та ставить у залежність від державного бюджету. Також негативним аспектом у даному питанні виступає факт системного недофінансування делегованих видаткових повноважень. Так, якщо покриття видатків у межах власних повноважень у більшості регіонів України відбувається більш-менш стабільно, то на покриття доходами в місцевому бюджеті видатків на виконання делегованих державою повноважень, як правило фінансових ресурсів не вистачає.

Підсумовуючи вище викладений матеріал, можна стверджувати, що для підвищення ефективності процесу формування видаткової частини місцевих бюджетів, децентралізації управління бюджетними коштами необхідно: чітко розмежувати на законодавчому рівні видатки на виконання делегованих державою і власних повноважень

органів місцевого самоврядування; конкретизувати видаткові повноваження місцевих бюджетів у галузях бюджетної сфери; переглянути склад видатків місцевих бюджетів, які враховуються та не враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів та запровадження прозорої методології при їх розрахунку; завершити формування бази Єдиного державного автоматизованого реєстру осіб, які мають право на пільги, для отримання детальної інформації про таких осіб; задіяння механізму відмови місцевого самоврядування від виконання делегованих повноважень органів виконавчої влади у випадку їх неналежного фінансування.

Реформування місцевих бюджетів, зокрема зміцнення фінансової основи місцевого самоврядування і розмежування видаткових повноважень органів місцевого самоврядування, повинне відбуватися поетапно з урахуванням суспільно-політичних та економічних умов із збереженням збалансованості бюджетної системи в цілому і у взаємозв'язку з проведенням реформ в галузях бюджетної сфери та інших сферах діяльності.

Висновки та перспективи подальших досліджень у цьому напрямі. Для забезпечення прогресивного функціонування економіки України однією з основних проблем є забезпечення збалансованості розвитку регіонів, що неможливо на даному етапі без вдосконалення методів та механізмів управління фінансовими ресурсами. Нині однією з найважливіших у фінансовій політиці України є проблема місцевих бюджетів. Перетворення місцевих бюджетів у ефективний інструмент соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць можливо шляхом виконання таких основних завдань: зміцнення фінансової основи місцевого самоврядування; підвищення ефективності процесу формування видаткової частини місцевих бюджетів та децентралізація управління бюджетними коштами; удосконалення системи регулювання міжбюджетних відносин; запровадження планування місцевих бюджетів на середньострокову перспективу; посилення інвестиційної складової місцевих бюджетів; підвищення ефективності управління коштами місцевих бюджетів та посилення контролю і відповідальності за дотримання бюджетного законодавства; забезпечення прозорості процесу формування та виконання місцевих бюджетів.

Важливою передумовою здійснення реформи місцевих бюджетів є необхідність поетапного реформування законодавства з урахуванням суспільно-політичних та економічних умов. Зміцнення фінансової основи місцевого самоврядування передбачає прийняття Податкового кодексу та внесення змін до Бюджетного кодексу, норми яких змінять обсяги, порядок формування, перерозподілу і витрачання коштів місцевих бюджетів.

Для ефективності процесу формування місцевих бюджетів та децентралізації управління бюджетними коштами необхідно законодавчо закріплення наступних положень.

Доходна частина місцевих бюджетів має формуватися за рахунок власних та закріплених (делегованих) доходів, а також міжбюджетних трансфертів. При цьому, власні доходи місцевих бюджетів, які формуються на основі місцевих податків і зборів, не повинні враховуватись у формулі розрахунку трансфертів вирівнювання. Ці доходи мають спрямовуватись у повному обсязі на видатки, пов'язані із виконанням власних повноважень органами місцевого самоврядування та розвитком комунальної інфраструктури. Нормативи відрахувань закріплених доходів місцевих бюджетів, визначені на основі Бюджетного кодексу, не можуть змінюватися щорічним законом про Державний бюджет.

Видатки на виконання делегованих державою і власних повноважень органів місцевого самоврядування законодавчо повинні бути чітко розмежовані. Для досягнення

обґрунтованості розрахунків видатків місцевих бюджетів на делеговані державою повноваження та встановлення контролю над витрачанням відповідних коштів необхідно запровадити стандарти надання основних соціальних послуг, які мають стати основою для розрахунку міжбюджетних трансфертів. З урахуванням цих стандартів вартості одиниці соціальних послуг і кількості споживачів відповідних послуг має визначатись загальний обсяг місцевих бюджетів та їх питома вага у зведеному бюджеті. Необхідно чітко розподілити компетенції між центральними органами влади та органами регіонального та місцевого самоврядування і поетапно здійснювати перехід до децентралізації державних фінансів та вдосконалити механізм міжтериторіального фінансового вирівнювання, що значно збільшило б автономність регіонів на фінансову та соціальному рівні.

Реалізація реформи місцевих бюджетів у вище окреслених напрямках посилить місцеве самоврядування в Україні завдяки забезпеченню: стійкої дохідної бази місцевих бюджетів, підвищенню ступеня їх фінансової незалежності, результативності, ефективності та прозорості використання бюджетних коштів, ефективного вирішення питань соціально-економічного розвитку регіонів.

Список літератури: 1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996р. – К.: Преса України, 1997. 2. Бюджетний кодекс України від 21 червня 2001 р. № 2542-III // ВВР України. – 2001. – № 37-38. 3. Закон України “Про місцеве самоврядування в Україні” від 21 травня 1997 р. // ВВР України. – 1997. – № 24. 4. Закон України «Про державний бюджет України на 2009 рік» // Відомості Верховної Ради України (ВВР) 2009 N 20. 5. Закон України «Про систему оподаткування» // Урядовий кур'єр. – 1997. – № 23. 6. Європейська хартія про місцеве самоврядування // АСС. 1997. №1. С.69-70. 7. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції реформування місцевих бюджетів» від 23 травня 2007 р. № 308-р// www.kmu.gov.ua. 8. *Василик О.Д.* Бюджетна система України : Підручник / Василик О.Д. — К. : Центр навчальної літератури, 2004. — 544 с. 9. *Кравченко В.І.* Місцеві фінанси України: Навчальний посібник / Кравченко В.І. – К.: Т-во “Знання”, КОО, 1999. – 487с. 10. *Павлюк К.В.* Бюджет і бюджетний процес в умовах транзитивної економіки України — К. : НДФІ, 2006. — 584с. 11. *Кириленко О.П.* Фінанси (Теорія та вітчизняна практика): Навч. посібник / Кириленко О.П. - Тернопіль: Економічна думка, 2000. - 243 с. 12. Сазонець І.Л. Управління місцевими фінансами: Навч. посіб. / Сазонець І.Л., Гринько Т.В., Придатко Г.Ю. – К.: Центр навч. літ-ри, 2006. – 264 с.

О.О. Білоконь

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РЕФОРМУВАННЯ ТА ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ САМОСТІЙНОСТІ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Стаття містить аналіз проблем функціонування місцевих бюджетів, які обумовлюють необхідність проведення реформи у сфері місцевих бюджетів та міжбюджетних відносин. Розглядаються шляхи та пропозиції, щодо зміцнення фінансової спроможності місцевого самоврядування, підвищення ефективності та посилення впливу системи формування місцевих бюджетів на соціально-економічний розвиток територій та поліпшення добробуту громадян України.

Е.А. Белоконь

ОСНОВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ РЕФОРМИРОВАНИЯ И ПОВЫШЕНИЕ ФИНАНСОВОЙ САМОСТОЯТЕЛЬНОСТИ МЕСТНЫХ БЮДЖЕТОВ

В статті приведено аналіз проблем функціонування місцевих бюджетів, які обумовлюють необхідність проведення реформи в сфері місцевих бюджетів і міжбюджетних відносин. Розглядаються шляхи і пропозиції, стосовно зміцнення фінансової спроможності місцевого самоврядування, підвищення ефективності та посилення впливу системи формування місцевих бюджетів на соціально-економічне розвиток територій та покращення благополуччя громадян України.

O. Bilokon

PRINCIPAL WAYS IN REFORMING AND BOOSTING FINANCIAL INDEPENDENCE OF THE LOCAL BUDGETS

This article contains the analysis of the problems of the local budgets functioning, which are causing the need for reform in local budgets and intergovernmental relations. Ways and proposals for strengthening the financial capacity of the local government, increasing efficiency and boosting the influence of local budget formation on social and economic development of territories and welfare of the Ukrainian citizens, are examined.

Стаття надійшла до редакції 20.06.2010

УДК 65

*Н.В.Гуріна
м. Харків Україна*

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЕКТУ В ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Проблема активізації інноваційної діяльності вітчизняних підприємств набуває принципового значення в контексті проведення ринкових реформ в Україні та підвищення ефективності господарювання. Переваги інноваційного фактора в забезпеченні конкурентоспроможності підприємств сьогодні є очевидними, а його вплив на виробництво – радикальним і комплексним. Варто наголосити, що володіння інноваціями, які є стимуляторами розвитку підприємства, забезпечує перемогу в конкурентній боротьбі. Інноваційні проблеми набувають специфічного характеру в період ринкової трансформації. Світовий досвід показує, що вихід з економічної кризи неможливий без активізації інноваційної діяльності. Для більшості підприємств інновації стають головним фактором розвитку. У науковій думці Заходу акцент роблять не на ціновому механізмі конкуренції, а на інноваційних процесах, пов'язаних з поліпшенням усього виробничо-господарського потенціалу підприємства. Вітчизняні науковці також намагаються обґрунтувати національні інноваційні пріоритети, знайти дійові механізми залучення та ефективного використання інновацій.

Мета статті полягає у обґрунтуванні впровадження інноваційного проекту в діяльність підприємства.

За сучасних умов перед керівництвом будь якого підприємства постають наступні основні завдання:

- забезпечити життєздатність свого підприємства в умовах конкуренції;
- максимізувати прибуток в конкретних умовах господарювання;